

19.2.93
1.7.0000 1e + 811

-3-

$$a_0 = 1$$

$$a_1 = 3$$

$$a_{k+2} = a_{k+1} + 2a_k$$

$$\sum_{k=0}^{\infty} a_{k+2} x^k = \sum_{k=0}^{\infty} a_{k+1} x^{k+1} + 2 \sum_{k=0}^{\infty} a_k x^k$$

$$\frac{A(x) - a_0 - a_1 x}{x^2} = A(x) - \frac{a_0}{x} + 2A(x)$$

$$A(x) \cdot a_0 - a_1 x = xA(x) - a_0 x + 2x^2 A(x)$$

$$A(x) - 1 - 3x = xA(x) - x + 2x^2 A(x)$$

$$(A(x) - 1 - 3x)(1 - x - 2x^2) = 1 + 3x - x$$

$$\begin{cases} A(x) = \frac{1+3x}{1-x-2x^2} \\ f(x) = 1-x-2x^2 \end{cases}$$

לעומת שיעור תיכון ג'סיה גיא נס. מנהל כוון (ב)

אנו שונן מושג כוון דיפרנציאלי, בקשר לנוסחה

כונן דיפרנציאלי גיא נס. מנהל כוון (ב)

הנעה:

1=3	1=3	1=3	1=3	C_{n-1}
2=5	2=5	2=5	2=5	$a_n = a_{n-1} + 2a_{n-2}$

3=4+5	3=4+5	3=4+5	3=4+5	C_{n-2}
1	1=3+2	1=3+2	1=3+2	

$$x^2 = x + 2$$

$$x^2 - x - 2 = 0$$

$$C_n = -1_3 - (-1)^n + 4/32^n$$

(85)

$$1 \pm \sqrt{1-4 \cdot 1 \cdot -2}$$

$$1 \pm \sqrt{9}$$

$$\frac{1 \pm 3}{2} = -1, 2$$

$$C_n = A \alpha^n + B \beta^n$$

$$C_0 = 1 = A + B$$

$$A = 1 - B$$

$$C_1 = A(-1)^1 + B(2)^1$$

$$C_1 = 3 = A(-1) + 2B$$

$$A = -1_3$$

$$C_n = A(-1)^n + B(2)^n$$

$$C_1 = 3 = A(-1) + 2B$$

$$A = -1_3$$

-4-
19.2.93
10.1.2000 1% 2f/m

$$T(7)=1 \quad T(1)=4 \quad T(24)=3$$

אנו מודים ש $T(n)$ נורמה כפונקציית סדרה של n

$$\text{רתקות } n/T(n)$$

$$T(12)=4 \quad T(6)=2$$

$$12/4=3 \quad 6/2=3$$

$$30.1.1994 \quad 3.10.1994$$

$$A = \{12, 6, 10, 3, 4\}$$

$$(3, 3, 3, 3, 3, 3, 3, 5, 5, 1, 1, 1, 1)$$

נוכיח כי $T(n)$ מוגדרת על ידי $T(n) = \sum_{d|n} \mu(d) + 1$

לפי הdefinition של μ (defn. previous)

אם $n = p_1^{e_1} p_2^{e_2} \dots p_k^{e_k}$ אז $\mu(n) = (-1)^k \prod_{i=1}^k (1 - p_i^{-1})$

לפיכך $\mu(p_i) = -1$ ו- $\mu(1) = 1$

$$T(4+2+1) = 3$$

$$8^2 \cdot 9^1 \cdot 9^0$$

לפיכך $T(4+2+1) = 3$

לפיכך $\mu(4) = -1$ ו- $\mu(2) = -1$ ו- $\mu(1) = 1$

$$183 = 1 \cdot 2 \cdot 3 = 6 \quad 4 \cdot 3 = 12$$

$$10 = 5 \cdot 2$$

$$2 = 2^1$$

$$5 \cdot 10 \cdot 6 = 300$$

86

איך?

ולפיכך $T(10) = 1 + 5 + 2 + 1 = 9$

ולפיכך $T(10) = 9$

19/2/93
וילס ו אונז %

- 5 -

שאלת 2.

סעיף א.

החוותה המתקיימת על פ.י. פתרון הכהלה וההפרדה 48=1-3+5+7+15=21-25-25-25-25. על טעותם בסעיפים הורדה בדרך מכל נקודת אחת, על שבושים אריחומטיים חמורים. יותר - שחיים עד חמיש נקודות. כאשר מעמידים 104 במקום 105 בנסיס החישוב, האריחומטיקה נעשית מעט יותר מוגבהת. כמו הורדה בדרך מכל חמיש נקודות על טעותם בחישוב. פתרון חליפי (לא נזכר בницаה, אך מופיע בספר ומזכה בחירב הנקודות) על פ.י. נוסחת אוילר: $48 = (1-3)(1-5)(1-7)$.

סעיף ב.

הפתרון המלא המדויק נחלק לשניים:

1. נניהם שבגרן אין מוגלים. כי אז הוא קשיר וחסר מוגלים ולפיכך עז, זהם בערך 1-170=160 בסתירה לנחותו ולכן יש בגרן לפחות מוגל אחד. (3 נק')

2. נניהם לפחות שני מוגלים שוניים. מהויהם קיימת באחד מהם קשת בין שניים, נסיר קשת בין מן הגראן. הקשרות לא נפגעה כי הקשת הוסרה מוגל, כי אם השני נותר כשתה. קיבלו נסיר קשיר ובערך 1-170=160, ככלומר עז - המכיל ששתה ולבסוף אין יותר מוגל אחד.

ב. בערך 1-170=160 קשת של מוגל, הקשרות לא נפגעה ועל פ.י. מסוף הקשות והקדרים גורן הנוחר הוא עז. נחזר את הקשת שהוסרה. בערך ק' מילה ייחודה בין כל קדרים. בפרט בין קדרי הקצה של הקשת הנגיל. לכן הוספה הקשת לצורה מוגל נבדך. (4 נק')

שגיאות נפוצות

1. בינו ש 160=170 וקשיר, זהו טע שנוספה לו קשת. או - נסיר קשת ונקל. עז. בז' בינו, אבל דרוש הוכחה - ביצד חישור הקשרות כאשר תוסר קשת, כשם בר' צרי'ין (ז' ב' נק')

2. נסיר לטעת קשת ונקל מוגל יחידי. קיבל כמובן. מוגל אבל מודע הווא-יחיד? עז. זו זה פשוט לא זינה בשום נקוד. הוא מיותר לאחר שקיים מוגל כבר (הובת), בז' איננו תורם באה להוכיח ייחידות המוגל. את העזרה שזהו אכן עז-בתוץ'ת שווה. ב. יש להוכיח ואם הדבר נעשה ניתן על בר' נק' נקוד (2. נקודות או זיהוי). אבל שובה.

3. כאשר כבר ידוע שיש מוגל יחידי. נסיר קשת, הגראן הנוחר הוא עז-לא מוגלים כי יש מוגל אחד בלבד. או - אם יש שני מוגלים ציריך להוריד שחי קשותה ברי' איזהם. דרוש הוכחה. האם לא יתנו למספר מוגלים קשת משוחפת אשר הסורה. ב. בוכס באופן קיצוני יחו: "כדי לבטל אמוגלים ציריך להסיר לפחות אן לא נכוון מספר המוגלים בגרן יכול להיות גדול (בהרבה) מאשר". ג. בקנשו שווים או שווים נק'

"הוכחות" באינדוקציה ברומה להוכיחה שנמינה בכיה על עצים. "הוספה עליה" בשלהי האינדוקציה. לא טוב! האם הגראן מביל תמיד גרד קטן יותר בעל ו חכונות? (לא!) האם תמיד קיים לעלה? (שוב לא!) על פתרון" זהה נתנו אף שלוש נקודות, על פ.י. פרט היזוכחה".

"גפנובי ידים" למןיהם המכוסים על שרוטוטים כאלה ואחרים, על רזאים. ועל נחותי מבנה הגראן ומוגלים. הנקוד בין אף לשוש נקודות, על פ.י.

19. 2. 93

- 6 -

ט/ס
ט/ס
ט/ס סונד

ט/ס סונד

טעיר ג.

הਪתרון באינדוקציה על מספר הקודקודים נקבע באופן דיק לדרה בעל קודקוד יחיד. בהנחת חילוקה מבוקש עבור הגרף המתקבל מהסתור קדרה, נומינ' את הקדרה אל הקבוצה המכילה צעוזה של בלב היותר מחלוקת הקשות הבלתי בז. נר, גם בז הקשות הנוספות, לפחותן לפחות קאה אחר בכל קבוצה.

שגיאות נפוצות (נקוד חקוי ניחן כאן רק לעיתים נדירות)

טקרון שובר היזוגים לא רלוונטי! ודאי שכוח הקבוצות לפחות מחלוקת הקודקודים, אך מדבר בחלוקת מספר טפחתון.

אין דוקציה על מספר טפחתון. אפשר לצאת מזה בכבוד, אך הדבר קשה וਮחייב עירות. נסיבותן נאלה שנמשו הינו בדרך כלל כושלים.

הכליכה על נבי הגורף וחילוקם הקודקודים לסדריגין בין שני הטבשות, לעומתם תוען יספח בדרכים ברן 'הקדך בדרגה הגבוהה ביותר בקבוצה אחת וכל שכניינו בקבוצה שנייה'. לא עובד! נסה למשל בגרף שיש בו קדק בדרגה 10 ולכל אחד משאר השכנים דרגה 6.

'הסורה קשה אחת מכך מעגל איזוגרי' (עם או בלי שלוב הטכנית 'הקדמת') נזכירה קשותן צרי' להסיר ואיך לבחור אותן? כמה מעגלים איזוגריים חיכנו? (הרבבה נזחרת במספר הקשות בגרף כלו!!)

הוכחה לטע ומכאן יסקנה 'כללית' בבלאי' לא יהולן! מספורי הקשות יבעץ חיזבאל' יטען להיוות הרובה פחות מחלוקת מספר הקשות הכללי.

בבחינה נה לפנינו כמה שנים ניתן חרגייל דומה, קשה יותר; בכהוביך שקיימות חילוקה איזוגרי, שבה לפחות מחלוקת מבין הקשות הבלתי בבל טפחתון, קצוחיהן בקבוצות שנגנות; הרעם המשמש בਊואה זו, או העתקה פחרוניה; לגיטימיים, אך על העתקה משובשת, ואפי' לא שבועות קטן, ממנה מסתמכת א' הבנה יסודית, נחנה לכל היורה נקודה אחת.

19.2.93

'T, YFIN

'T, CONO

- 7 -

POLYAS COUNTING METHOD . 1c 3

$$C_4 = \{e, a, a^2, a^3\} \quad \text{ל' } \rightarrow \text{בנ' } . 1$$

הסבר למספר איברים בקבוצה $\varphi: C_4 \rightarrow N$ 'ב' 2
רפלקסיבית

$$\varphi(b) = * \lambda^0$$

$$\varphi(a) = \lambda^1 \Rightarrow \begin{array}{c} \text{רפלקסיבי} \\ \text{אך לא סימטרי} \\ \text{ולא אוניברסלי} \\ \text{ולא אוניברסלי} \end{array}$$

$$\varphi(a^2) = \lambda^2$$

$$\varphi(a^3) = \lambda^3$$

ל' רצולו נון דילו פון יפ' פ'

$$\frac{\lambda^0 + \lambda^1 + \lambda^2 + \lambda^3}{4} = \frac{\sum_{y \in G} \varphi(y)}{|G|}$$

(89)

19.2.93

- 8 -

8. 3/11
16 CONO

Polyh's found by me

$$\{e, a, b, a^2\} \times \{e, b, b^2, b^3\} = C_4 \times C_4 \quad \text{1-ה שטח כוכב}$$

$$\varphi(a^k \cdot b^m) = \varphi(a^k) \cdot \varphi(b^m)$$

$$\varphi(e) = \lambda^4$$

$$\varphi(b) = \varphi(a) = \lambda$$

$$\varphi(b^2) = \varphi(a^2) = \lambda^2$$

$$\varphi(b^3) = \varphi(a^3) = \lambda^3$$

$$\sum_{g \in G} \frac{\varphi(g)}{|G|} = \frac{(\lambda^4 + \lambda^2 + \lambda)^2}{16} \quad / \cdot 16$$

(90)

19.2.93

- 9 -

/ מילון /
/ CANO /בתרמיים בודידת - שאלה 4

להלן המרכיבים שעריכיב להופיע בפתרון השאלה:

סעיף א:

- 1) היות \bar{A} מתחאים לכל איבר \bar{x} שמיין \bar{A} את קבוצת האיברים \bar{s} - \bar{g} מתייחס אליו
ביחס \bar{R} , ולכן זו פונקציה.
2) לא ניתן שזו תהיה פונקציה על מנת שלפי משפט קנטור מתקיים $(A \rightarrow P)$.

סעיף ב:

- 1) \bar{R} יתפ. שקיים, ולכן הפונקציה \bar{R} מתחימה לכל איבר \bar{x} שמיין \bar{A} את מחלקת
הסיווג שלו.
2) כדי שהפונקציה \bar{R} תהיה חד-חד-ערכיה צריך שני איברים שונים לא להיות
שייכים לאותה מחלוקת שקיים.
3) מכאן מהותן הנוסף הדorous הוא: \bar{R} ארין להיות יחס זהות.

סעיף ג:

- אם \bar{G} את קבוצת כל הפונקציות הפיניות $M-A$ ל- A , וב- B את קבוצת כל
פונקציות $M-N$ ל- N .
1) ידוע $\bar{s} \rightarrow \bar{B}$. הקבוצה \bar{G} היא תת-קבוצה של B ולכן $\bar{s} \rightarrow \bar{G}$.
2) צריך למצוא קבוצה \bar{S} שיעוצמתה \bar{s} (למשל $(N \rightarrow P)$) ולבנות ב对她ה מפורשת
פונקציה חד-חד-ערכיה $M-B$ ל- G , וזה יוכיח $\bar{s} \rightarrow \bar{G} \rightarrow \bar{G} \rightarrow \bar{B}$.

הערה לנכוי הניגוד

סעיף א:

פתרון מלא של אחר החלקים של סעיף זה מזכה ב-8 מתוך 15 נקודות, או ב-4 מתוך 7 נקודות.

סעיף ב:

מי שכתב תשובה נכונה, אך לא הסביר איך הגיע אליה, קיבל ניקוד חלקי.

סעיף ג:

עד זה נבדק בקפדיות. תשובה נכונה בלי הסבר לא קיבלה ניקוד. מי שחייב
פונקציה בלי שהסביר איך בונים אותה ב对她ה מפורשת קיבל ניקוד חלקי.
מי שהשתמש בשיטת האלכטן של קנטור כדי להוכיח שהקבוצה \bar{G} אינה כח-מניה,
ומבחן זה $\bar{s} \rightarrow \bar{G} \rightarrow \bar{G}$ הסיק כי $\bar{s} \rightarrow \bar{G}$ קיבל ניקוד חלקי, מאחר והוא הסתמך על
השערה הרצף (אסור להסתמך על השערה זו).